

Pau liburutegian

Liburuek diotenez, denek elkar ezagutzen zuten herri txiki batean, sei urteko Pau bizi zen. Istorioekiko grina izugarria zuen eta munduko lekurik gogokoena liburutegia zen, non bere aita liburuzain gisa lan egiten zuen.

Pauren aita ez zen edozein liburuzain; sekretu oso berezi bat zuen. Betaurreko lodien atzean eta artilezko jertse zaharraren azpian, Pauren aitak liburuetako istorioak egia bihurtzeko botere magikoak ezkutatzen zituen. Pauk bakarrik zekien sekretu hau, eta elkarrekin une magikoak sortu zituzten.

Egun batean, eskolatik irten ondoren, Pau liburutegira joan zen ideia berri batekin. Dinosauroen lurralde bati buruz irakurri zuen eta bat pertsonalki ikusi nahi zuen. Aitak irribarre egin zuen, goiko apaletik liburu zahar eta hautsak hartuta bat hartu eta kontu handiz ireki zuen. Eskuaren mugimendu batekin, liburuko orrialde bat agertu zen eta bat-batean dinosauro txiki bat agertu zen bere begien aurrean. Triceratops txikia, nahasia baina atsegina, liburutegian zehar ibiltzen hasi zen.

Pauk arratsaldea dinosauroarekin jolasean eman zuen, bere dieta eta ohiturak ikasten. Itxi aurretik, Pauren aitak liburua berriro ireki zuen

eta beste mugimendu magiko batekin, triceratopsa bere orrialdera itzuli zen. Pauk dinosauroak nahasitako sofa-kuxinak jartzen lagundu zuen eta sekretua gordeko zuela agindu zuen.

Egunak aurrera joan ahala, liburutegia ametsen antzoki bihurtu zen Paurentzat. Elkarrekin, berak eta bere aitak urpeko hirietara bidaiatu zuten, pirata ausartak ezagutu zituzten eta baita dragoiekin hegan egin ere. Abentura bakoitza ikasgai berri bat zen, eta Pauk ausardia, adiskidetasuna eta jakin-mina ikasi zituen.

Baina onena, Pauk ikasi zuen une horiek aitarekin partekatzea zela guztien artean magikoena. Ulertu zuen istorioak paperean idatzitako hitzak baino gehiago izan zitezkeela; elkarrekiko are gehiago hurbiltzen zituzten esperientzia partekatuak izan zitezkeela.